

**Tractatus De Brevissima Ad Perfectionem Via, hoc est De
Perenni Divinæ Voluntatis Intentione, Executione,
Apprehensione**

Družbicki, Kaspar

Coloniae, 1723

Caput VII. Sicut Dei Voluntas præstat rebus omnibus, ita eam in omnibus
intendere & exequi, præstare omnibus Spiritualibus exercitamentis,
docetur.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55395](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55395)

CAPUT VII.

*Sicut DEI Voluntas præstat
rebus omnibus, ita eam in omni-
bus intendere & exequi, præ-
stare omnibus Spirituali-
bus exercitamentis,
docetur.*

30. **V**ix equidem puto posse quenquam reperi-
ri, qui ambigat id gratius esse DEO,
quod suâ Sanctissimâ Voluntate plus appro-
bat. (Nam quid aliud est, gratum aut gra-
tius esse DEO; quàm à Divina Voluntate,
aut simpliciter, aut amplius approbari!) ut
tamen neque hoc intactum relinquam insolu-
tumque, & quia multum ad Divinæ Volun-
tatis commendationem facit, non abs re fa-
cturus mihi videor, si, quare hoc vel illud fa-
cere, propterea quia Dei Voluntas hæc est,
melius sit, atque adeò optimum, quàm ullo
alio fine idem facere, fusius aliquantò decla-
ravero. Ac universaliter loquendo, Facere
aliquid propter DEI Voluntatem quod me-
lius sit, quàm facere idipsum propter ullum
alium finem, ab hoc diversum, Causa est;
quia voluntas Divina melior est omnibus aliis
finibus, & rebus à se diversis. Quod quidem
multis & solidis rationibus demonstro.

31. *Primò.* Quia Voluntas Divina est finis
omnium aliorum finium: ita ut omnes alii ad
illam redigi reduciq; debeant, in tantumque
sint

sunt fines & esse possint, in quantum Divinæ Voluntati subordinantur. Fac enim e. g. nolle DEum, ut vitem infernum, ut sim in cœlo, ut Christum imiter; me facere aliquid boni, ut infernum vitem, ut in cœlo sim, ut Christum imiter, non tantum bonum mihi non erit, sed peccatum erit, quia contra Dei voluntatem erit. Quod ergo propter evitacionem inferni aliquid boni agere, bonum sit à voluntate Divina est, & illa est fons bonitatis istius. Melior ergo est Voluntas Dei, ejusque executio, studio evitacionis inferni, possessionis cœli, imitationis Christi.

Secundo. Omnia alia quæcunque tandem sunt, DEus non sunt, sed aliud à Deo. ^{32.} Voluntas autem Dei est ipse Deus: non ad DEum quomodocunque revocatur, reduci- tur, refertur, ut alia quælibet, sed ipsi DEO inest, ipse DEus est; quo cum melius nihil sit, cui dubium, Voluntate quoque Dei melius nil esse? nisi forte quis dubitet DEI voluntatem DEum esse; at hoc in mentem venit nemini, quisquis non penitus ignorat, quid sit DEus. Non enim in Deo est aliud & aliud, neque quidquam in ipso est non Deus. Neque ego hic loquor de Voluntate Dei objectivâ, ut vocant, seu de re, quam DEus vult; hanc enim constat posse Deum non esse, ut quando DEus creaturam aliquam vult; sed sermo est de voluntate DEI formali, & de actu ipso volendi, qui in DEO enim circa hanc aut illam rem, ut fiat, non fiat, sic, vel aliter fiat. Quæ voluntas actus est DEI & non distinctus à Deo, sed ipse DEus: qui qua-

quatenus aliquid probat, vel improbat, hancque suam approbationem vel improbationem sive beneplacitum nobis aliquo exteriori, nobisque cognito signo manifestat, puta, lege, consilio, rationis dictamine. Voluntatem suam nobis manifestare atque proponere, dicitur & censetur: huicque beneplacito sic manifestato nos conformari in actionibus nostris omninò, opus est, adèdè, ut hac conformatione benè operari dicamur, sicut sine hac male agere censemur, Esto ergo arctata & quasi alligata videatur esse hæc voluntas DEI ad limites creaturum, quæ hac Voluntate fiunt, existunt, reguntur, agunt, aguntur, patiuntur, corrumpuntur, gubernantur, directè, permissivè, juxta sapientissima efficacissimaque ejusdem decreta; hæc tamen arctatio non est à Voluntatis ipsius Substantiâ, quæ tam lata & infinita est, quàm ipsa DEI natura; Sed ab objectis, circa quæ est, idque tantùm ex nostro & propter nostrum imperfectum, divinas res & perfectiones concipiendi modum. Sicut aqua ex mari in fluvium derivata, eadem est essentialiter cum mari, estque ipsum mare? à mari tamen differt, non per diversam aquæ naturam, sed in eo quòd limites, ripas, alveosque habeat, quos in mari non habet; quos si auferas, aqua illa mare erit. Hoc igitur cum sit Voluntas Dei, sequitur eam esse rem optimam, sequitur, propter eam operari, esse optimum, sequitur etiam per eam esse maximum ad DEI unionem perveniendi compendium. Ubi enim unitus fueris Divinæ Voluntati, DEO unitus eris,
& quan-

& quantum te Voluntati Divinæ adstrinxeris, tantum te ipsimet Deo adstrinxisti; quod in aliis prædictis non est, quia Deus non sunt. Sequitur denique per DEI voluntatem, & propter illam operari, esse per Dei essentiam, juxta Dei essentiam, propter Dei essentiam operari; dirigereque opera sua juxta Dei voluntatem, & ejus rectitudinem, esse dirigere eadem opera juxta essentialem Dei rectitudinem; facereque opera sua eo fine ac motivo, quia Deus vult, esse, facere illa eo fine ac motivo quia Deus est, & quia placet DEO, quia Deus sic fieri amat, sic faciendum censet, sic ipse faceret, quia hujus operis in Deo talis est idea, talis ars, talis perfectio: denique quia in Deo hoc opus tale est, & tale esse habet eminenter, quale ego facio. Quo operandi modo, sine dubio (modò quis intelligat, quod dicitur) nihil est per omnes gradus perfectius, sublimius, excellentius: adeò quidem, ut ne DEUS quidem aliam suorum operum regulam, (quæ utique perfecta est, & consummate recta) habeat, quàm istam, de quâ loquimur. DEUS enim ideo facit omnia, quæ facit, quia vult: ideo ita facit, quia ita vult; siquidem ratio DEI velle ejus est: & nemo potest ei dicere: Quare hoc, aut quare ita facis? habet enim in promptu dicere; An non licet mihi facere, quod & quomodo volo?

Atquè ex hoc, quod dixi, manifestè 33.
colligitur, nullas intentiones, quamvis pias,
altas, solidas quis reputet, posse in nostris
operibus à nobis inveniri & applicari; nec ab
ulla

ullâ earum, tantum ad opera nostra bonitatis, rectitudinis, perfectionisque descendere, quantum ab hac unâ, Divinam voluntatem exequendi intentione, modò non sensibiles nostras devotiones, sed rectam rationem consulamus, & non ex devotione, gustusque perfectione, sed ex lumine divino perfectionis, meritiq;ue gradus desumamus, ac metiamur. Quod addiderim propterea, ne cui asueto fortè operari propter amorem Christi, B. V. honorem, hujus illiusvè Sancti, mirum aut durum videatur, relinquere has devotiones, & ad unam solamque Dei Voluntatem, in omnibus intendendam, exercendamque sese transferre. Hoc enim faciendo, non solùm perdet nihil, sed acquirat potius plurimum: tantoque magis faciet ad gratiam & palatum Christi, B. V. aut Sancti cujusciam, quantò certius est, Christum B. Virginem, Sanctos, omnem suum cultum, honorem, gloriam, Sacro sanctæ DEI voluntati, & adscribere & submittere; & quantò certius est, honores & imitationes Sanctorum, non aliter nobis aut licitos, aut utiles esse, quàm ex Dei voluntate. Sed ut ad propositum aliquando redeam,

34. *Tertid.* Omnibus aliis intentionibus, melior est, Voluntatis Divinæ Intentio, quia hæc est Intentio Intentionum, regula regularum, principaliter regula, aliæ autem tantùm ratione istius, ut jam sæpiùs, & satis dictum,